

## 5ED-O08: การพัฒนาชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ วิชานาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการกล้าแสดงออกที่เหมาะสมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

The development of the role-play activities in Thai Dance Subject for encouraging  
student's confidence in Mathayom 4

นิภาภรณ์ สโมสร<sup>1\*</sup> จุฑารัตน์ คชรัตน์<sup>1</sup> และ อริสรา บุญรัตน์<sup>1</sup>  
Nippaporn Samosorn<sup>1\*</sup>, Jutarat Kotcharat<sup>1</sup> and Arisra Boonrat<sup>1</sup>

### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการกล้าแสดงออกที่เหมาะสมระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ วิชานาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ วิชานาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนระโนด จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติจำนวน 4 ชุดกิจกรรม 2) แบบวัดพฤติกรรมการกล้าแสดงออกที่เหมาะสม 3) แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติมีประสิทธิภาพเฉลี่ย 79.56/83.97 2) พฤติกรรมการกล้าแสดงออกที่เหมาะสมหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ วิชานาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3) การเรียนด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการกล้าแสดงออกที่สูงขึ้น และผลการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม นักเรียนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

**คำสำคัญ :** ชุดกิจกรรม การแสดงบทบาทสมมติ การกล้าแสดงออกที่เหมาะสม

### Abstract

The purposes of this research is for 1) Developing the role-play activities package to be effective along the criteria at 75/75 2) Comparing the properly confident behavior between before and after performing the role-play activities package in Thai dance subject for students in Mathayom 4. 3) Studying the students' satisfaction by the role-play activities package in Thai dance subject for students in Mathayom 4. The sample group is the 30 students in Mathayom 4, Ranod School, semester 1, and academic year 2020 by using the Sample Random Sampling method. The equipment used in this research is, 1) four role-play activities packages 2) The assessment of the properly confident behavior. 3) The assessment of the satisfaction in the role-play activities package. The results of this research indicate that 1) The role-play activities package has the mean of effectiveness is at 79.56/83.97 which is according to the criteria. 2) The properly confident behavior in Posttest of the role-play activities package is significantly higher than Pretest at .05. 3) Studying by doing role-play activities package makes the students' learning achievement in confidence higher and the result of the satisfaction in role-play activities package shows that students' satisfaction is at the highest level.

**Keywords :** Activities package, Role-play, Confidence

<sup>1</sup> คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

<sup>1</sup> Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University

\* Corresponding author. E-mail: Cincin\_pumpuy@hotmail.com

### บทนำ

สังคมไทยในปัจจุบันมีความตระหนักและตื่นตัวในเรื่องการส่งเสริมพฤติกรรมให้เยาวชนมีความกล้าแสดงออกโดยสังเกตได้จากการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในพื้นที่ภาครัฐ เอกชนและท้องถิ่น ส่งผลให้เยาวชนมีโอกาสที่จะแสดงความสามารถในการกล้าแสดงออกที่หลากหลาย ซึ่งพฤติกรรมการกล้าแสดงออกเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งต่อการดำเนินชีวิตในทุกสังคม ไม่ว่าจะเป็นสังคมในวัยเรียน วัยทำงาน หรือแม้กระทั่งสังคมในครอบครัว ปัจจุบันมีสื่อหลากหลายทางที่เป็นปัจจัยในการส่งเสริมพฤติกรรมการกล้าแสดงออกให้เยาวชนได้มีแบบอย่างต่อการใช้ชีวิตในการเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ได้ทั้งพฤติกรรมการกล้าแสดงออกไปในทางที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม ในสถานการณ์บางครั้งอาจเกิดจากการเลียนแบบพฤติกรรมขึ้นมาหากไม่ได้รับคำแนะนำที่ถูกต้อง ปล่อยให้ความคิดของเยาวชนนั้นเป็นอิสระตามใจตนมากเกินไป ก็จะทำให้มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกเป็นไปในทางที่ไม่ถูกต้อง (วาสนา จิตรมณี, 2552 : 2)

กระทรวงศึกษาธิการมีแนวทางสอดคล้องกับนโยบายในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 2) แต่จากผลการสำรวจสุขภาพจิตของคนไทยปี 2552 พบว่าเยาวชนไทยอายุ 15-24 ปี เป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการมีปัญหาสุขภาพจิตมากที่สุด อีกทั้งไม่มั่นใจว่าจะสามารถควบคุมอารมณ์ตัวเองได้เมื่อมีเหตุการณ์คับขัน ซึ่งการแก้ปัญหาต้องแก้ที่พฤติกรรมการแสดงภายนอก โดยควรเน้นการเพิ่มความเข้มแข็งจากภายในใจ (ประเวช ตันติพิวัฒนสกุล, 2552)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาขาวิชานาฏศิลป์ ได้มีการจัดการเรียนรู้เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพในด้านการเรียนและพฤติกรรมการกล้าแสดงออกไปในแนวทางที่เหมาะสม เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชน โดยสาระนาฏศิลป์ไทยมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการเรียนการสอน เรื่องละครสร้างสรรค์ เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนโดยยึดหลักตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ในช่วงชั้นของมัธยมศึกษาตอนปลาย มาเป็นแบบเรียนในวิชานาฏศิลป์ เพื่อให้ผู้เรียนได้สามารถพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของตนเองได้อย่างเหมาะสม ด้วยการนำเอาบทเรียนมาสร้างเป็นบทบาทสมมติ โดยกำหนดสถานการณ์จำลองเพื่อแสดงวิธีการแก้ไขปัญหาในการดำเนินชีวิตนำมาเป็นแบบอย่างได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การปรับปรุงให้เด็กมีทักษะชีวิตที่ดีขึ้น โดยการบูรณาการเรียนการสอนที่น่าสนใจมีการนำประสบการณ์และความคิดใหม่ ๆ ความคิดสร้างสรรค์ มาใช้ในการจัดกิจกรรมรูปแบบของกระบวนการเรียนการสอน ชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริม การสร้างพัฒนาการของเยาวชนในด้านการกล้าแสดงออก เป็นการฝึกทักษะจากการฝึกลงมือปฏิบัติตามขั้นตอนการฝึก มีลำดับขั้นตอนการฝึกจากง่ายไปยากอย่างมีเทคนิคและกระบวนการขั้นตอน (สุวิทย์ มูลคำ และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2550 : 53) ชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติจึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเข้าใจตนเอง เข้าใจความรู้สึกรวมถึงพฤติกรรมของผู้อื่น เปลี่ยนเจตคติทางลบ ค่านิยมและพฤติกรรมของตนเอง ให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม มีส่วนร่วมในการเรียน ให้ผู้เรียนได้สามารถแสดงออกและมีความคิดสร้างสรรค์ ทั้งทางด้านความรู้ ความคิด และท่าทางการแสดงออกได้อย่างอิสระเหมือนการฝึกซ้อมสถานการณ์ต่าง ๆ หรือการเรียนแบบการจำลองเหตุการณ์ต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่อให้ผู้เรียนได้มีการเตรียมการรับมือ หรือเลือกวิธีที่ปฏิบัติอย่างถูกต้อง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีความสุขสนุกสนานและเพลิดเพลิน

จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติโดยนำเนื้อหาในการเรียนการสอน เรื่องละครสร้างสรรค์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชุดกิจกรรม เพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอน และการพัฒนาพฤติกรรมมารักกล้าแสดงออกที่เหมาะสมของนักเรียน จึงได้ทำวิจัย เรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติวิชานาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมมารักกล้าแสดงออกที่เหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้น

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
- 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมมารักกล้าแสดงออกที่เหมาะสมก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ วิชานาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติวิชานาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

### วิธีการศึกษา

#### ขอบเขตของการวิจัย

##### 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 ( สงขลา-สตูล ) ในอำเภอระโนด
- 2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนระโนด จำนวน 30 คน 1 ห้อง ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling)

##### 2. ตัวแปร

###### 1) ตัวแปรต้น คือ

- 1.1) การจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ วิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

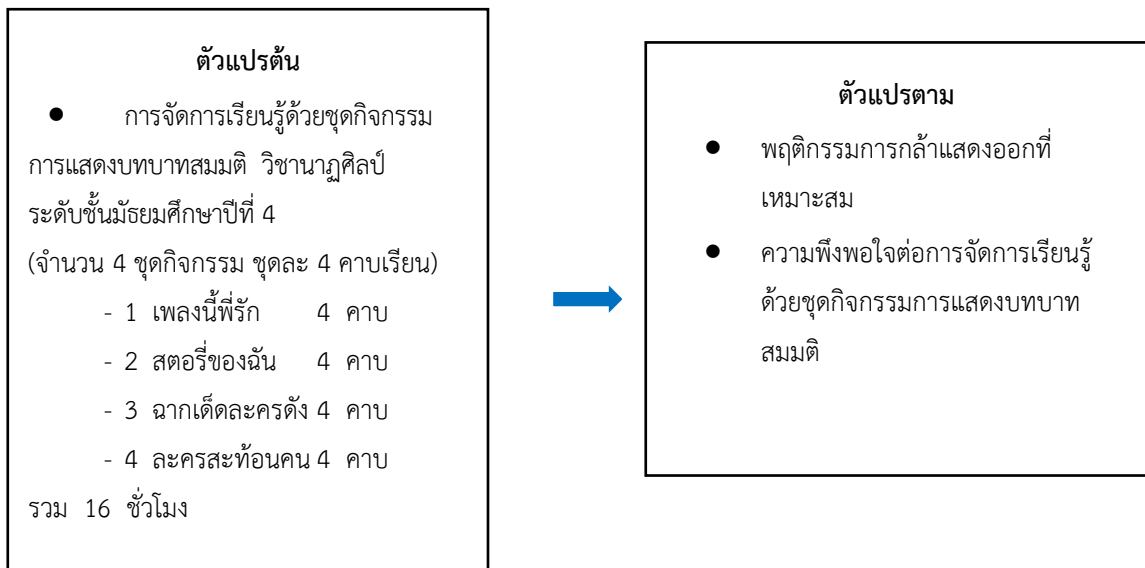
###### 2) ตัวแปรตาม คือ

- 2.1) พฤติกรรมมารักกล้าแสดงออกที่เหมาะสม
- 2.2) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

##### 3. ระยะเวลา

ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563

### กรอบแนวคิดในการวิจัย



### วิธีการดำเนินการวิจัย

#### กลุ่มที่ศึกษา

กลุ่มที่ศึกษาครั้งนี้ ได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนระโนด จังหวัดสงขลา จำนวน 30 คน

#### เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 ชุดกิจกรรม ใช้เวลาจัดกิจกรรมชุดละ 4 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

ชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ได้มีการสร้างแบบประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน นำคะแนนมาคำนวณค่า IC ตามสูตร ซึ่งนำค่า IC ที่ได้เปรียบเทียบกับเกณฑ์และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IC ตั้งแต่ 0.67 – 1.00 จากนั้นปรับแก้ไขและนำแบบประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินคุณภาพโดยใช้แบบประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ที่สร้างขึ้นและหาคุณภาพด้านความเที่ยงตรงแล้วได้ชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ที่มีคุณภาพในระดับมากและมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.20-5.00

2. แบบวัดพฤติกรรมการกล้าแสดงออกก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 30 ข้อ

แบบวัดพฤติกรรมการกล้าแสดงออก ได้มีการเพื่อวัดวัดพฤติกรรมด้านการพูด ด้านการกระทำ และด้านการแสดงความคิดเห็น โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่เหมาะสมเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ หาค่าความเที่ยงตรง คือหาค่า IC โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน นำค่า IC ที่ได้เปรียบเทียบกับเกณฑ์และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IC ตั้งแต่ 0.80 – 1.00 จำนวน 30 ข้อ และนำแบบวัดพฤติกรรมการกล้าแสดงออกไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่น = 0.60

3. แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ

แบบวัดความพึงพอใจ ได้มีการสร้างขึ้นเพื่อวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ในด้านกระบวนการจัดกิจกรรม ด้านสื่อและกระบวนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านประโยชน์ที่ได้รับ วัดได้ด้วยแบบวัดความพึงพอใจซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยหาค่าความเที่ยงตรง คือหาค่า IC จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านนำค่า IC ที่ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IC ตั้งแต่ 0.670-1.00 จำนวน 20 ข้อ

### วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดทำหนังสือไปยังโรงเรียนที่จะทำการทดลอง เพื่อแจ้งถึงผู้บริหารการศึกษาให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการทำกิจกรรมครั้งนี้ และเพื่อการอำนวยความสะดวกในระหว่างทำการทดลอง
2. ชี้แจงรายละเอียด เกี่ยวกับการทำวิจัยให้กลุ่มตัวอย่างได้ทราบ และเข้าใจถึงรายละเอียดในการดำเนินการ
3. ก่อนจัดกิจกรรมด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยจะประเมินโดยใช้แบบวัดพฤติกรรมการกล้าแสดงออกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อประเมินพฤติกรรมก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ
4. ดำเนินการใช้ชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมติดกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้ จำนวน 4 ชุด พร้อมประเมินผลในแต่ละชุดกิจกรรม
5. เมื่อดำเนินการสอนครบทุกชุดกิจกรรมแล้วจะดำเนินการประเมินโดยใช้แบบวัดพฤติกรรมการกล้าแสดงออกเพื่อประเมินพฤติกรรมหลังได้รับการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบวัดฉบับเดียวกันกับที่ใช้วัดก่อนเรียน
6. กลุ่มตัวอย่าง ทำแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ( Rating Scale ) จำนวน 20 ข้อ
7. วิเคราะห์ข้อมูล สรุปและอภิปรายผลต่อไป

### การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ โดยใช้สูตรการคำนวณหาประสิทธิภาพ ของกระบวนการ (  $E_1$  ) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (  $E_2$  )
2. เปรียบเทียบผลการประเมินพฤติกรรมการกล้าแสดงออกก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ โดยใช้การทดสอบที แบบไม่อิสระต่อกัน t - test แบบ dependent samples)
3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ โดยหาค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) และนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

### ผลการศึกษา

1. ผลการหาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์สมมติฐาน 75/75 ที่กำหนดไว้ โดยมีการนำชุดกิจกรรมที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนการทดลองใช้เป็น 3 ระยะ และได้ผลแต่ละระยะดังนี้

1) ระยะที่ 1 (แบบเดี่ยว) กับนักเรียน 3 คนตามระดับความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน มาระดับละ 1 คน ทดลอง ได้ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมได้ผลการทดลองคือ  $E_1/E_2 = 64.44/69.78$

2) ระยะที่ 2 (แบบกลุ่ม) กับนักเรียน 6 คนตามระดับความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน มาระดับละ 2 คน ทดลอง ได้ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมได้ผลการทดลองคือ  $E_1/E_2 = 70.83/71.67$

3) ระยะที่ 3 (แบบภาคสนาม) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 30 คน เพื่อดำเนินการทดลอง ได้ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเป็นไปตามเกณฑ์  $E_1/E_2 = 76.06/78.13$

จากนั้นได้มีการนำชุดกิจกรรมไป ใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน 1 ห้องเรียน ได้ผลดังนี้ดังตารางที่ 1

**ตารางที่ 1** ค่าเฉลี่ย ร้อยละการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มนักเรียนตัวอย่างที่ศึกษา(จำนวน 30 คน) ชุดกิจกรรมที่ 1 – 4

ชุดกิจกรรม	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ค่าเฉลี่ย
ประสิทธิภาพ					
แบบฝึกหัด : $E_1$	78.89	78.44	78.89	79.56	79.56
แบบทดสอบวัดพฤติกรรมการ กล้าแสดงออกที่เหมาะสม : $E_2$	83.97				

จากตารางที่ 1 พบว่า ชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์สมมติฐาน 75/75 ที่กำหนดไว้ ดังนี้ ชุดกิจกรรมที่ 1 78.89/83.97 ชุดกิจกรรมที่ 2 78.44/83.89 ชุดกิจกรรมที่ 3 78.89/83.97 ชุดกิจกรรมที่ 4 79.56/83.97 และชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเฉลี่ย 79.56/83.97

2. พฤติกรรมการกล้าแสดงออกหลังใช้ชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ปรากฏผลดังตารางที่ 2

**ตารางที่ 2** แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยสถิติ t - test (t – test dependent)

พฤติกรรมการกล้า แสดงออกที่เหมาะสม	n	$\bar{X}$	S.D	$\sum D$	$\sum D^2$	$(\sum D)^2$	t
ก่อนเรียน	30	107.53	11.16	552	12794	304704	10.57*
หลังเรียน	30	132.77	10.11				

\*P < .05

ตารางที่ 2 พบว่า หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สรุปได้ว่าการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมกรกล่าแสดงออกที่สูงขึ้น

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังแสดงในตารางดังนี้

**ตารางที่ 3** ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D	ระดับความพึงพอใจ
<b>กระบวนการจัดกิจกรรม</b>				
1.	การชี้แจงแนวทางการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ	4.76	.68	มากที่สุด
2.	ลำดับขั้นตอนของการจัดกิจกรรม	4.81	.73	มากที่สุด
3.	การจัดเรียงลำดับเนื้อหาในชุดกิจกรรม	4.72	.56	มากที่สุด
4.	ความยาก-ง่าย ของเนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม	4.71	.88	มากที่สุด
5.	ความหลากหลายของรูปแบบกิจกรรม	4.85	.72	มากที่สุด
รวม		4.77	.71	มากที่สุด
<b>สื่อ + อุปกรณ์</b>				
6.	ความหลากหลายของสื่อ - อุปกรณ์ ประกอบกิจกรรม	4.78	.51	มากที่สุด
7.	ความทันสมัยของสื่อ - อุปกรณ์ ประกอบกิจกรรม	4.83	.56	มากที่สุด
8.	ความเหมาะสมของสื่อ - อุปกรณ์ กับเนื้อหา	4.71	.49	มากที่สุด
9.	ภาษาที่ใช้ในสื่อ มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.89	.72	มากที่สุด
10.	ความปลอดภัยของสื่อ - อุปกรณ์	4.60	.61	มากที่สุด
รวม		4.75	.58	มากที่สุด
<b>การวัดและประเมินผล</b>				
11.	ความสอดคล้องของการวัดและประเมินผลกับเนื้อหา	4.82	.83	มากที่สุด
12.	ความชัดเจนและเข้าใจง่ายของข้อคำถามในการวัดผล	4.61	.34	มากที่สุด
13.	การแจ้งเกณฑ์การวัดและประเมินผลล่วงหน้า	4.81	.45	มากที่สุด
14.	ความยุติธรรมในการวัดและการประเมินผล	4.52	.63	มากที่สุด
15.	ความเหมาะสมของวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	4.67	.74	มากที่สุด
รวม		4.67	.60	มากที่สุด

ประโยชน์ที่ได้รับ				
16.	การส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	4.79	.56	มากที่สุด
17.	การกระตุ้นให้นักเรียนฝึกการคิดริเริ่มและตัดสินใจ	4.84	.48	มากที่สุด
18.	การเสริมแรงโดยให้รางวัลแก่กลุ่มที่ทำกิจกรรมได้สำเร็จสูงสุด	4.93	.54	มากที่สุด
19.	การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.94	.36	มากที่สุด
20.	กิจกรรมทำให้กล้าแสดงออกไปในทางที่เหมาะสม	4.88	.53	มากที่สุด
รวม		4.88	.50	มากที่สุด
รวม		4.77	.59	มากที่สุด

ตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนมีระดับความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X} = 4.77$ , S.D = .59) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติมากที่สุดในด้านประโยชน์ที่ได้รับโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ( $\bar{X} = 4.88$ , S.D = .50) ด้านกระบวนการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X} = 4.77$ , S.D = .71) ด้านสื่อและอุปกรณ์มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X} = 4.75$ , S.D = .58) และด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ย ( $\bar{X} = 4.67$ , S.D = .60) ตามลำดับ

### อภิปรายผล

จากการศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลประสิทธิภาพเฉลี่ย 79.56/83.97 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 75/75 หมายความว่าจากการใช้ชุดกิจกรรมย่อย มีผลคะแนนคิดเป็นร้อยละ 79.56 และการวัดพฤติกรรมการกล้าแสดงออกหลัง เรียน คิดเป็นร้อยละ 83.97 ถือได้ว่าเป็นชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงทั้ง 4 ชุดกิจกรรม ได้ผ่านขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมอย่างมีระบบ โดยมีการศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 รายวิชานาฏศิลป์ ศึกษาวิธีการสร้างชุดกิจกรรม เลือกเนื้อหาที่นำมาใช้ รวมถึงสาระความรู้ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกจากการใช้ชุดกิจกรรมให้เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน ดังที่ เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต (2558) ที่ได้กล่าวถึงการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม 90/90 สำหรับเนื้อหาที่เป็นความรู้ ความจำ และไม่ต่ำกว่า 80/80 สำหรับเนื้อหาที่เป็นทักษะ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมไม่สามารถ วัดได้ทันทีหลังจากการเรียนเสร็จ ซึ่งในกรณีนี้เกณฑ์ประสิทธิภาพจากชุดกิจกรรมที่สร้างอาจจะไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อาจเกิดจากตัวแปรที่ควบคุมไม่ได้ เช่น ความพร้อมของผู้เรียน ความชำนาญของผู้สอน รวมไปถึงสภาพแวดล้อมของห้องเรียน อาจจะอนุโลมค่าความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 2.5 – 5 ซึ่งยัยยงค์ พรหมวงศ์ (2550) ได้กำหนดการหาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ประมาณร้อยละ 2.5 – 5 2) เท่ากับเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือสูงกว่าเกณฑ์ต่ำกว่าร้อยละ 2.5 3) ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แต่ต้องต่ำกว่าไม่เกินร้อยละ 2.5 ยังถือว่าอยู่ในเกณฑ์



ประสิทธิภาพที่ยอมรับได้ สอดคล้องกับ กมลวรรณ ศรีสุโคตร (2554) ได้วิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการพูดและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 มีค่าเท่ากับ 81.57/80.11

นอกจากนี้การสร้างชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พร้อมได้ทำการแก้ไข ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ จนสามารถนำชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบสมบูรณ์ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการวัดพฤติกรรมการกล้าแสดงออกทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงว่าชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 ชุดกิจกรรม เป็นชุดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถทำให้นักเรียนที่ผ่านการเรียนด้วยชุดกิจกรรมมีทักษะความกล้าแสดงออกที่เพิ่มมากขึ้น สร้างความกระตือรือร้นและความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ กุลวิทย์ เกษมสุข (2559) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 / 1 สาขา การโรงแรม ในรายวิชาอาชีพวนาภัยและความปลอดภัยจากการศึกษาการพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของผู้เรียนโดยใช้วิธีการแสดง บทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน ผลจากการวิจัยพบว่า คะแนนการพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกโดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียนสูงสุด 20 คะแนน และต่ำสุด 17 คะแนน แสดงให้เห็นว่าการใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียนสามารถ พัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียนนักศึกษามี ความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออกมากขึ้น

จากการวิจัยเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการสอนและผลการวิจัยชี้ให้เห็นแล้วว่าชุดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนา การจัดลำดับเนื้อหา การกำหนดกรอบเวลา และการจัดกิจกรรม รวมถึงการประเมินผลนั้น สามารถทำให้นักเรียนมีประสิทธิภาพทางการเรียนและเป้าหมายของการพัฒนาในชุดกิจกรรมนั้น ๆ ที่สูงขึ้น

3. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีระดับความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X} = 4.77$ , S.D. = .59) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติมากที่สุดและมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ( $\bar{X} = 4.94$ , S.D. = .36) ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียน มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติในระดับมากขึ้นไป ทั้งนี้เนื่องจากชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นชุดกิจกรรมที่มีความสนุกสนาน สอดคล้องกับช่วงอายุของผู้เรียน เป็นการเน้นการทำกิจกรรมแบบกลุ่ม มีขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน ส่งผลให้เรียนมีพัฒนาทางการกล้าแสดงออกมากขึ้น และมีความพึงพอใจต่อเรียนด้วยชุดกิจกรรมในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ วินัส อยู่แย้มและคณะ ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการสอนสตอรี่ไลน์ เรื่อง สารและการเปลี่ยนแปลง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.16/83.75 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีผลนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

### สรุป

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการกล้าแสดงออกที่เหมาะสมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา ชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีคุณภาพสูงขึ้นโดยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกที่เหมาะสมหลังการจัดการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติสูงกว่าก่อนใช้ และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติในระดับมาก จากการศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1. ผลประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์สมมติฐาน 75/75 ที่กำหนดไว้ ดังนี้ ชุดกิจกรรมที่ 1 78.89/83.97 ชุดกิจกรรมที่ 2 98.44/83.97 ชุดกิจกรรมที่ 3 78.89/83.97 ชุดกิจกรรมที่ 4 79.56/83.97 และชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเฉลี่ย 79.56/83.97

2. พฤติกรรมการกล้าแสดงออกที่เหมาะสมหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สรุปได้ว่าการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมในการกล้าแสดงออกที่เหมาะสมสูงขึ้น

3. ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีระดับความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{X} = 4.77$ , S.D = .59) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติมากที่สุดและมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ( $\bar{X} = 4.94$ , S.D = .36)

### ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

#### 1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 สำหรับการสร้างชุดกิจกรรม ครูผู้สอนควรหาลักษณะของชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ ในหลากหลายด้าน ที่มีการเพิ่มความยากง่าย และบทบาทต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้เรียนได้มากขึ้น

1.2 ครูผู้สอนควรสร้างชุดกิจกรรมที่เป็นแบบเดี่ยวและแบบกลุ่มเป็น ซึ่งนักเรียนบางคนอาจจะต้องใช้ชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ แบบรายบุคคล

1.3 สำหรับการใช้ชุดกิจกรรม ครูผู้สอนควรจะมีการสังเกตและติดตามผลความกล้าแสดงออกของนักเรียน จากการทำกิจกรรมอื่น ๆ ในรายวิชาอื่น ๆ ว่ามีผลการพัฒนามากขึ้นหรือไม่

#### 2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการเผยแพร่หรือการทดลองหลาย ๆ โรงเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาชุดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รายวิชานาฏศิลป์

2.2 ควรมีการพัฒนาหรือสร้างชุดกิจกรรมเพิ่มเติม เพื่อพัฒนาความกล้าแสดงออกที่เหมาะสมของนักเรียน สำหรับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ และในรายวิชาอื่น ๆ

### คำขอบคุณ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาช่วยเหลือ แนะนำและให้คำปรึกษาเป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑารัตน์ ศุภรัตน์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ดร.อิสรรา บุญรัตน์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสองท่านเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ดร.นงนภัส มากชูชิต ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาถ่ายทอดความรู้ แนวคิด วิธีการ คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเมตตา ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยและได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือ ให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งบุคคลที่ผู้วิจัยได้อ้างอิงทางวิชาการตามที่ปรากฏในบรรณานุกรม

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนระโนด จังหวัดสงขลา ที่ให้ความอนุเคราะห์และสนับสนุนในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอบคุณนักเรียนทุกคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มพัฒนาเครื่องมือที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ เพื่อนนักศึกษาสาขาหลักสูตรและการสอนและขอบคุณกัลยาณมิตรทุกท่านที่คอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ สนับสนุนและให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความร่วมมือช่วยเหลืออีกหลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้หมด จึงขอขอบคุณทุกท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

### เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ.(2551).หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ
- กมลวรรณ ศรีสุโคตร. (2554). การพัฒนาทักษะการพูดและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กุลวิทย์ เกษมสุข (2559) การพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของผู้เรียน โดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปี ที่1 / 1 สาขา การโรงแรม ในรายวิชาอาชีพชีวนามัยและความปลอดภัย.วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ในพระอุปถัมภ์
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2550). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 5-20
- ประเวช ตันติพิวัฒนสกุล. (2550). แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสร้างความเข้มแข็งทางจิตใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. นนทบุรี : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- วาสนา จิตรมณี. (2552). การพัฒนาความกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6. วิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : โรงเรียนอัสสัมชัญ ธนบุรี.
- วินัส อยู่แย้ม. (2560). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการสอนสตอรี่ไลน์ เรื่องสารและการเปลี่ยนแปลง กลุ่มการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก
- สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พี เค บุคส์.
- เสาวนีย์ ศึกษบัณฑิต. (2558). เทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.